

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Brzesku III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: SSR Sławomir Świerczek

Protokolant: stażysta A. T.

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2018 w Brzesku

na rozprawie

sprawy z powództwa E. N.

przeciwko pozwanej B. U.

o podwyższenie alimentów

I. zasądza od pozwanej B. U. na rzecz jej córki E. N. alimenty w kwocie po 700 (słownie: siedemset) złotych miesięcznie, które płatne będą do rąk uprawnionej do dnia 10-go każdego następującego po sobie miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat w terminie – począwszy od dnia 15 marca 2018r., a to w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w T. z dnia 1 kwietnia 2005r. w sprawie I C 396/04 w kwocie po 170 złotych miesięcznie,

II. koszty między stronami wzajemnie znosi,

III. zwalnia pozwaną od opłaty od zasądzonego roszczenia,

IV. przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w B. na rzecz adwokat J. B. siedziba Kancelarii Adwokackiej ul. (...) B. kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych tytułem wynagrodzenia za pełnienie funkcji kuratora dla nieznanej z miejsca pobytu B. U.,

V. wyrokowi w pkt I nadaje rygor i klauzulę natychmiastowej wykonalności.

SSR Sławomir Świerczek

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

5. (...)

B., dnia 26 września 2018r.

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 26.09.2018 r.

Powódka E. N. domagała się podwyższenia alimentów za sadzonych na jej rzecz od matki B. U. w wyroku Sądu Okręgowego w T. sygn. I C 396/04 z kwoty 170 zł do kwoty 700 zł. Miesięcznie. Uzasadniając pozew naprowadziła na to, że W chwili zasądzenia poprzednich alimentów miała 6 lat życia. Obecnie ukończyła już 18 rok życia. Uczy się w kierunku gastronomicznym i koszty jej utrzymania uległy zwiększeniu. Codziennie dojeżdża do szkoły, zakupuje produkty do szkoły, podręczniki odzież, obuwie, środki czystości i stomatolog generują duże wydatki. W przyszłym roku czeka ją matura, korzysta z korepetycji.

Reprezentująca nieznaną z miejsca pobytu kurator złożyła oświadczenie o uznaniu żądania pozwu do kwoty 370 zł miesięcznie W pozostałej części wniosła om oddalenie powództwa.

Sąd ustalił, co następuje:

Do sygn.. I C 396/04 SO w T. rozwiązał przez rozwód małżeństwo B. N. (2) z d. G. (...). I F. N.. Od B. N. (2) zostały zasądzone alimenty na rzecz córki E. w kwocie po 170 zł miesięcznie. W tym samym wyroku zostały zasądzone alimenty od F. N. na rzecz rodzeństwa E. N., pozostających z matka. Sąd Apelacyjny w K. dnia 16.12.2006 r. do sygn. I AC a 1440/05 oddalił apelacje. Wydanie wyroku poprzedziły ustalenia co do tego, że matka wraz rodzeństwem zamieszkiwała w starym drewnianym domu , bez żadnych wygód u swoich rodziców. W domu panował brud i nieporządek. W 2002 roku sędownie zostało ustalone jej miejsce pobytu przy F. N.. Między małżonkami toczyły się liczne sprawy, w tym opiekuńcze. B. N. (2) pracowała jako salowa w szpitalu. Zarabiała ok. 800 zł. netto. Pracowała w systemie zmianowym. Po pracy zostawała na noc w B., gdzie miała wykupione mieszkanie. W gospodarstwie pomagali jej rodzice dysponujący renta rolniczą. F. N. ukończył kurs cieśli. Pobierała od dwóch lat zasiłek z powodu niezdolności do pracy. . Ze względu na liczbę domowników nie było odpowiednich warunków dla dzieci. Małoletnia E. od 4 miesiąca życia przebywała pod opieką ojca w Ż.. Pracował w ramach prac interwencyjnych, dorywczo i na gospodarstwie u matki, która pomagała mu utrzymać córkę E., urodzoną w dniu 29.11.1999 r. Dziecko było czyste, zadbane, ubrane adekwatnie do pory roku. Obecnie E. N. jest uczennicą technikum w C.. Uczy się w kierunku gastronomicznym. Zajęcia ma od poniedziałku do piątku od 8:00 do godzin popołudniowych. Najpóźniej kończą się o godz. 18:00. E. N. ukończyła kurs kelnerski i dorabia sobie w restauracji, dwa weekendy w miesiącu. Zarabia ok. 500 zł miesięcznie. Więcej się nie da , bo jest kolejka kelnerów i właściciel restauracji bierze innych. Powódka przygotowuje się do kursu cukiernika i kursu baristy. W 2017 roku E. N. była na młodzieżowej wymianie w N.. Zarobiła wtedy 400. Pieniądze te przeznaczyła na zakup odzieży. W przyszłym roku czeka ją matura. Już teraz powódka korzysta z zajęć dodatkowych z polskiego, angielskiego i matematyki. Kosztują one od 25 do 35 zł za godzinę. Bierze pod jednej godzinie zajęć tygodniowo. W styczniu będzie studniówka. Koszt uczestnictw w niej to 500 zł. Wyprawka przy rozpoczęciu roku szkolnego , wraz z odzieżą kosztowała ok. 1000 zł. Ubezpieczenie wiąże się z wydatkiem 35 zł., komitet rodzicielski 20 zł. E. N. do szkoły dojeżdża codziennie, za około 100 zł miesięcznie. Organizowane przez szkołę kursy odbywają się w soboty, co wymaga dodatkowego przyjazdu na zajęcia. Po zakończeniu szkoły powódka planuje dalsze kształcenie. Uzyskuje wyniki na poziomie ocen dostatecznych i dobrych. Sezonowy zakup odzieży i obuwia E. N. wymaga wydatkowania kwoty 300 zł. W okresie przejściowym zakupuje medykamenty i korzysta z pomocy lekarskiej. Kosztuje to 200 zł. Co najmniej 200 zł. powódka przeznacza na swoje wyżywienie. Zakup środków czystości i kosmetyków dla powódki wymaga kwoty 100 zł miesięcznie. E. N. zamieszkuje razem z ojcem w domu składającym się z dwóch pokoi, kuchni i łazienki. Gaz butlowy kosztuje 60 zł. miesięcznie. Wydatek na prąd to 40 zł miesięcznie. Woda jest z własnego ujęcia. Wywóz szamba generuje koszty ok. 60 zł miesięcznie. Do tego dochodzi wywóz śmieci. Dom ogrzewany jest węglem i drewnem. Na sezon potrzeba tonę węgla, za około 1000 zł i dwa kubiki drewna, za 280 zł. F. N. zbiera złom. Płaci alimenty za sadzone w rozwodzie na córkę S. w kwocie 100 zł. miesięcznie. Z matką E. N. nie ma kontaktu od urodzenia. B. U. nie czyniła jej prezentów w naturze, nie zabierała jej do siebie na soboty, niedziele,

ferie i wakacje. Od kilku lat B. U. przebywa w S.. Kontakt z rodzina w P. nie utrzymuje. Do kraju nie powróciła. Strony nie figurują w rejestrach podatkowych, podatków lokalnych.

Akta sądu rozwodowego pozwoliły sądowi na ustalenia odnoszące się do daty i treści wyroku rozwodowego, zwłaszcza w części zasądzonej alimenty, pozwoliły na stwierdzenie daty prawomocności orzeczenia oraz okoliczności, które poprzedziły wydanie wyroku, w szczególności, jeśli chodzi o sytuację stron. Obecna sytuacja strony powodowej ustalił sąd w oparciu jej zeznania oraz na podstawie zeznań F. N.. Są one obszernie, wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają i uzupełniają. Tam, gdzie wiedzy nie ma E. N. – jak w przypadku kosztów utrzymania domu, uzupełnia ją ojciec. Zeznania te zasługują na wiarę. Podane przez E. N. koszty utrzymania są wiarygodne. Odpowiadają temu, co oferuje rynek. Nawet można powiedzieć, że są w niektórych przypadkach zaniżone- jak koszty wyżywienia. Wystarczy wskazać, że kwota 200 zł miesięcznie na wyżywienie E. N. daje stawkę ok. 7 zł/ dzień, przy założeniu, że miesiąc liczy 30 dni. Nie jest możliwe przygotowanie posiłków- śniadania, obiadu, kolacji, II śniadania i podwieczorku za taką kwotę. Twierdzenia powódki uzupełnia również zaświadczenie ze szkoły. Potwierdza ono fakt pobierania nauki. Termin ukończenia szkoły porównany z wiekiem E. N. daje podstawę do uznania za wiarygodne jej twierdzeń o tym, że żadnej klasy nie powtarzała. Okoliczności związane z pobytem pozwanej w U. ustalił sąd na podstawie informacji pozyskanej od funkcjonariuszy policji ustalającej jej miejsce pobytu. Pozwoliły one jednocześnie na stwierdzenie długości pobytu B. U. za granicą, tego, że z rodziną w kraju kontaktu nie utrzymuje. Ustaleń sądu w zakresie sytuacji majątkowej stron dopełniają informacje z urzędów gmin. Jako dokumenty urzędowe korzystają z domniemania autentyczności.

Sąd rozważył, co następuje:

W myśl art. 138 krio można dochodzić zmiany wysokości alimentów, o tyle, o ile nastąpiła zmiana stosunków. Przez zmianę stosunków rozumie się zmianę okoliczności istotnych dla wymiaru alimentów takich jak: usprawiedliwione potrzeby osób uprawnionych i możliwości majątkowych i zarobkowych osób zobowiązanych. Konieczne jest, by zmiana ta była istotna i nastąpiła po uprawomocnieniu się poprzedniego orzeczenia (M. Sawczuk „, Ponowne orzekanie w sprawie cywilnej prawomocnie osądzonej” W-wa 1975r.).W niniejszej sprawie takie okoliczności nastąpiły. W chwili orzekania rozwodu powódka była 6 letnim dzieckiem, dziś liczy 18 lat życia. Sam upływ czasu jednak nie wystarcza do zmiany orzeczenia(Sąd Najwyższy 1.06.1965r. I CZ 135/64). Rozpatrując wniesione przez E. N. powództwo należy zauważyć, że powódka jest obecnie uczniem technikum poza miejscem zamieszkania, do szkoły codziennie dojeżdża. Zwiększyły się więc jego dotychczasowe potrzeby bytowe warunkowane wiekiem, takie jak: zakup żywności, odzieży i obuwia oraz powstały nowe potrzeby, które nie istniały w chwili zasądzenia alimentów 2004 roku, takie chociażby jak: potrzeby edukacyjne (w tym studniówka), czy zdrowotne. W ocenie sądu istnieją podstawy do podniesienia alimentów ponad poziom 170 zł, który został skonkretyzowany 14 lat temu. Zsumowanie kosztów wydatkowanych na zaspokojenie potrzeb E. N. prowadzi do wniosku, że na ich zaspokojenie potrzeba co najmniej 1500 zł miesięcznie i uprawnia do podniesienia alimentów obciążających pozwanego do kwoty 700 zł miesięcznie. Na kwotę tą składa się co najmniej 300 zł. na wyżywienie, 100 zł. na zakup odzieży i obuwia, 80 zł. na edukację, szkolną i ok. 400 zł. miesięcznie na korepetycje, co najmniej 100 zł na dojazd do szkoły, 50 zł. kosztu studniówki, 100 zł. na środki czystości, ok. 120 zł. na opał i 50 zł. za media w przypadającej na powódkę części, 50 zł. za leczenie, 30 zł za wywóz szamba i śmieci. Samodzielnie E. N. jest w stanie zarobić ok. 500 zł. miesięcznie, pracując w soboty w charakterze kelnera. Więcej czasu na pracę poświęcić nie może, bo jest w klasie maturalnej i przygotowuje się do egzaminu dojrzałości a ma plany na przyszłość związane z dalszym kształceniem. Nadto czas pracy ograniczony jest wyborem dokonywanym przez właściciela restauracji do którego ustawia się kolejka chętnych do jej podjęcia. E. N. czyni starania o podniesienie swoich kwalifikacji, przygotowuje się do kursu baristy i cukiernika. Ukończyła już kurs cukiernika. W maksymalnym stopniu wykorzystuje więc posiadane kwalifikacje, czas wolny i stara się zwiększyć konkurencyjność na rynku pracy. Pozostaje do pokrycia pozostała część kosztów utrzymania powódki. Powódka uzyskała już pełnoletniość, nie powoduje to jednak automatycznie utraty prawa do pomocy rodziców. E. N. w dalszym ciągu się uczy, zdobywa kwalifikacje, które w przyszłości pozwolą jej na zdobycie zwodu, dzięki, któremu będzie mogła pozyskać zarobki na swe utrzymanie poprzez własną pracę. Naukę kontynuuje planowo, żadnej klasy nie powtarzała, może więc domagać się wyższych alimentów, które są adekwatne do jego obecnej sytuacji (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12.02.1998r. sygn. I CKN 499/97 i z dnia 8.08.1980r. sygn. III CRN 144/80, OSNCP 1981/1/20. Wszystkie potrzeby E. N. należy

uznać za usprawiedliwione. Obowiązek utrzymania dziecka spoczywa na obojgu rodzicach. Ojciec F. N. zamieszkuje razem z powódka i wspiera ją w codziennym funkcjonowaniu. Jego możliwości zarobkowe są ograniczone. Posiada tylko podstawowe wykształcenie. Żyje ze zbierania złomu. Pozyskane środki przeznacza na opłaty i pokrycie własnych wydatków. Matka, B. U. winna również partycypować w kosztach utrzymania córki a w związku z tym, że przebywa za granicą od kilku lat, to można przyjąć, że zaaklimatyzowała się na tamtejszym rynku pracy, poznała język kraju w którym przebywa i pozyskała odpowiednie kontakty oraz wyrobiła sobie pozycję zawodową, może nawet podniosła swoje kwalifikacje. A jeśli nawet nie, to mając doświadczenie w opiece nad ludźmi (salowa w szpitalu) wyniesione z kraju, to zarabując jako opiekunka osób starszych uzyskuje adekwatne do stopnia trudności wynagrodzenie. Fakt pozostawania przez pozwaną przez tyle lat za granicą i brak powrotu do kraju, zerwanie więzi z rodziną w P., wskazują na to, że B. U. uzyskuje tam satysfakcjonujące wynagrodzenie, które nawet po odliczeniu kosztów utrzymania w obcym kraju pozwoli jej na sfinansowanie alimentów w podwyższonej kwocie, chociażby na skutek różnicy w kursie waluty. Pozwana B. U. dysponuje więc takimi możliwościami zarobkowymi, które umożliwiają mu zaspokojenie potrzeb powódki. Liczą się, te zarobki, które można uzyskać rzetelnie wykorzystując swoje możliwości, a nie te, które się faktycznie uzyskuje (H. Ciepła „Kodeks Rodzinny i Opiekuńczy, Komentarz, Wyd. Lexis-Nexis W-wa 2006r.). Dzieci, do czasu osiągnięcia samodzielności zarobkowej, mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Oznacza to, że rodzice są obowiązani zapewnić dzieciom utrzymanie na takim samym poziomie, na jakim sami żyją. (SN z dnia 5.01.1956r. III Cr 919/55, OSN 1957, poz.74). F. N. nie żyje na wysokim poziomie, zbiera złom, toteż niewiele może zaoferować córce. Mając na uwadze powyższe oraz poglądy wyrażone w uchwale pełnego składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987r. sygn. III CZP 91/86, OSNCP 1988/ 4/42 orzeczono jak w pkt. I sentencji. Orzekając o kosztach sąd miał na uwadze art. 102 kpc i uznając, że pozwany jest już w wystarczającym stopniu obciążony odstąpił od obciążania go kosztami postępowania a nadając rygor natychmiastowej wykonalności art. 333 §1 pkt. 1) kpc. Przyznając wynagrodzenie kuratora sąd wziął pod uwagę § 1 rozp. Min. Sprawiedliwości z dnia 9.03.2018 r. „w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej” /Dz. U. 2018.536/ w zw. z § 2 pkt. 4) rozp. Min. Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. „w sprawie opłat za czynności adwokackie” /Dz.U. 2015.1800 z późn.zm/.

SSR Sławomir Świerczek

s) (...)

(...)

(...)